

La campanya contra la fam al món arrenca a Lleida de la mà de Càritas i Mans Unides

Càritas Diocesana de Lleida i Mans Unides s'han adherit a la campanya internacional contra la fam «Una sola família humana. Aliments per a tots», que ha començat el mateix dia —el 10 de desembre— en tots els països del món, de la mà de les 164 organitzacions vinculades a l'entitat caritativa. La posada en marxa d'aquesta iniciativa, a Lleida, s'ha dut a terme a la seu de Càritas.

L'acte ha estat conduït pel delegat diocesà Carles Sanmartín, i ha començat amb la lectura de la pregària de la campanya per part de la presidenta de Mans Unides, Sra. Pilar Menéndez.

A continuació s'ha escoltat el missatge en vídeo del papa Francesc, el qual ens convida a tots i cadascú de nosaltres, a les institucions i a l'Església a «donar veu a totes les persones que pateixen de fam silenciosament, perquè aquesta veu ressoni com un rugit que sacsegi el món». Es calcula que hi ha 1.300 milions de persones que passen fam.

La veu del cardenal Óscar Andrés Rodríguez Maradiaga, president de Càritas Internacionalis, també ha arribat a través d'un altre vídeo a la gent present. La cloenda de l'acte ha anat a càrrec del vicari de Pastoral del Bisbat, Mn. Josep Antoni Jové.

Jordi Pérez

Diàleg interreligiós

Amb aquest títol «10 anys junts, experiències de diàleg interreligiós» es va fer l'acte que l'Associació Sociocultural Xarxa de Manresa i el Grup de Diàleg Interreligiós de Lleida vam viure a Manresa, el dissabte 30 de novembre, en commemorar el 10è aniversari que aquests dos grups caminen en la línia del diàleg interreligiós. Prèvia la presentació dels inicis i trajectòria d'aquests grups, tres representants de cada ciutat foren qui, formant una gran taula rodona, vam anar recordant vivències, anècdotes, espiritualitats i tracte humà, viscuts al llarg d'aquests 10 anys, ja sigui en les trobades mensuals, o

bé en els diferents actes programats en col·laboració mútua.

Un Power Point ens recordà vivament aquests moments viscuts en intensitat, complicitat i molt respecte i amor, que hem sabut i pogut aportar a cada esdeveniment programat i que ajuda a perdurar el seu record en els nostres cors.

En definitiva, una acte senzill i alhora entranyable que enalteix el bon fer de les persones components d'aquests grups de diàleg interreligiós, tan important en el temps que estem vivint. Donem gràcies a Déu per aquesta vivència i complicitat.

Francesca Agustí i Farreny

AJUDANT A VIURE

Una segona promoció

En l'Exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, el papa Francesc fa una crida als batejats a viure en un estat permanent de missió, recuperant la frescor original de l'Evangeli, trobant nous camins i mètodes creatius i no deixant les coses com estan, sinó procurant créixer pastoralment amb prudència i audàcia.

He trobat especialment brillant un principi que el Bisbe de Roma proclama demanant treballar amb llums llargues: diu que «el temps és superior a l'espai» i que cal treballar a llarg termini, sense obsessionar-se per resultats immediats. Invita a entregar-se generosament i a no desanimar-se davant els possibles fracassos o els fruits escassos, perquè la fecunditat és moltes vegades invisible, inabastable, i no sempre pot ser comptabilitzada.

En aquesta mateixa línia, quan a l'Església de Lleida hem fet l'opció de preparar allò que diem agents de pastoral i animadors de comunitat, tenim molt present que l'evangelització a la que ens envia Jesús és una carrera de fons amb un component vocacional que s'ha de traduir en disponibilitat per a la Missió. Però també cal una formació acurada que possibiliti llegir la vida des de la fe, ordinàriament proclamada, viscuda i celebrada amb altres: allò que hem de transmetre de paraula i d'obra és la fe de l'Església. Per a aquest aprenentatge i experiència, en un espai comunitari i amb la necessària profunditat teològica i pastoral, tenim a Lleida, des de fa més de 25 anys, l'inestimable servei del nostre Institut de Ciències Religioses (IREL), un servei que mai no agraiem prou.

Cal una bona preparació perquè l'evangelització —diu el papa Francesc— implica un camí de diàleg i col·laboració amb realitats polítiques, socials, religioses i culturals. Demana evangelitzadors capaços d'obrir-se a l'acció de l'Esperit i, amb la seva força, anunciar la novetat de l'Evangeli amb audàcia, en veu alta i en tot temps i lloc, i, moltes vegades, a contracorrent. És clar que això no s'improvisa sinó que demana formació. Com apunta l'Exhortació a la que estem fent referència des del principi, es tracta d'evangelitzadors que pregunten i treballen, conscients que la missió que se'ns encomana és una passió per Jesús i, al mateix temps, una passió pels germans, sobretot pels més necessitats. En les nostres relacions humanes cal donar raó de la nostra esperança, però sempre buscant el bé dels altres, la felicitat dels altres.

Com us vaig comunicar el propassat novembre, hi ha un grup de setze persones que han fet aquest camí durant un temps i, ara, volem encetar una segona promoció amb persones que estiguin disposades a revitalitzar la seva fe i a posar-se al servei dels germans, enviats pel Bisbe. Com diu el Papa: «Si aconseguixo ajudar una sola persona a viure millor, això ja justifica l'entrega de la meua vida.»

Confiem que les nostres comunitats parroquials, delegacions o moviments presentin algun dels seus membres, després del corresponent discerniment compartit.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Pirís
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JAVIER VITORIA

Justícia i fe

El prevere i teòleg basc Javier Vitoria, membre de Cristianisme i Justícia (CiJ), ha presentat, tot coincidint amb els 30 anys d'aquest centre d'estudis, el llibre *Una teologia agenollada i indignada*. El text recull els principis bàsics de la teologia de CiJ, que treballa per connectar l'anhel de justícia present a l'Evangeli de Jesús amb la realitat social i eclesial del nostre temps.

Per què justícia i fe han d'anar de la mà?

Gràcies a la irrupció de Déu en la història humana, per mitjà de Jesús i del seu Esperit, un altre món —de fraternitat, llibertat i igualtat per a tothom, i de comunió amb la natura— és possible. No obstant això, la injustícia imperant en el nostre món qüestiona frontalment aquesta fe. La gran pregunta plantejada per tant patiment acumulat en la història és: On és Déu? Servir aquesta fe passa necessàriament pel servei a la justícia interhumana com a forma inexcusable de servei o correspondència al Déu amic de la Vida i defensor dels pobres.

Què transmet el llibre?

Una sistematització de la teologia que el Centre ha anat produint a través de les seves publicacions. La perspectiva des de la qual he elaborat la síntesi ha estat lògicament el binomi fe i justícia. El resultat del treball de CiJ em sembla molt valuós per al present i el futur de la missió evangelitzadora de l'Església.

A qui el dirigeix?

Als interessats a fonamentar el seu compromís amb la justícia des de la fe cristiana. I també a molts homes i dones no creients compromesos en les lluites en favor d'un Nou Ordre Internacional i oberts al potencial il·luminador i regenerador de la tradició religiosa de Jesús de Natzeret.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

El baptisme al Jordà i la Pasqua

Només des de la creu i la resurrecció es pot entendre del tot el sentit del baptisme de Jesús al riu Jordà. En baixar dins l'aigua, els qui reben el baptisme confessen llurs pecats i desitgen desfer-se del pes d'una depravació pecaminosa. Què hi fa Jesús aquí?

Lluc, que en tot el seu Evangeli posa una atenció especial en la pregària de Jesús i tot sovint el presenta en estat d'oració —conversant amb el Pare—, diu que Jesús va rebre el baptisme «mentre pregava» (3, 21). Des de la creu i la resurrecció, els cristians ho van veure clar: Jesús, en el seu baptisme, havia carregat el pes del pecat de tota la humanitat sobre les seves espatlles i l'havia sepultat en el Jordà.

La seva actuació pública comença amb aquest posar-se al lloc dels pecadors. La comença amb una anticipació de la creu. En certa manera, ell és el Jonàs veritable que deia als mariners: «Tireu-me al mar, i el mar es calmarà» (Jo 1,12). Tot el sentit del baptisme de Jesús, el carregar-se amb el feix de «tota justícia», es revela en la creu: el baptisme és l'acceptació de la mort pels pecats de la humanitat; i la veu del cel que se sent: «Tu ets el meu Fill estimat», és una referència anticipada de la resurrecció. Així s'entén més que quan Jesús empra la paraula *baptisme* es refereix a la seva mort (Mc 10,38; Lc 12,50).

Només a partir d'aquí es pot entendre el baptisme cristià. D'aquesta manera, el baptisme d'aigua de Joan va quedar ple del baptisme de mort i vida de Jesús.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzeret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Dejar *pasar* el viento y la tormenta

«Hay que decirle al llanto que se pare. / Que la tarde se ha cuajado de lágrimas. / Que el viento huracanado no puede contra las penas.»
Todos deberíamos aprender a comportarnos como lo hacen los árboles al ser azotados por el viento o la tempestad, que los mueve y tortura. Pero el viento siempre *passa* por entre las ramas y las hojas del árbol, aunque desprenda algunas. Es su técnica de siglos: Dejar *pasar* el viento y la tormenta.

El poeta Iglesias escribe sobre «un ciprés de mi jardín, hijo del ciprés del Monasterio de Silos». «Joven ciprés, ligero y caprichoso, / que en maceta viniste aureolado / y algo más de la cuenta contemplado, / por ser hijo de papá noble y famoso /... Crecías lateral y perezoso. / Lo horizontal, por fácil te atraía. / Tu empeño, a las estrellas; prefería / mariposas, gorjeos y colores. / Pero vuelves en ti, y te verticalizas. / Ahora asciendes flechado y eternizas, / llevándolos contigo, tus amores.»

El sacerdote, periodista i amic Martín Descalzo, con el que estuve durante el Vaticano II en Roma, compartiendo mesa y residencia, escribió, estando enfermo y atado a la máquina de la diálisis:

—«Puedo reír... cosido por tus lanzas. / Puedo ver... en la oscura noche oscura. / Llego, dolor... a donde tú no alcanzas.»

Siempre he admirado a Beethoven. Nadie ha superado sus sinfonías. Sufrió mucho. No obstante su lema fue: «Alegría en el sufrimiento.»

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La Sagrada Família és una icona

La Sagrada Família és més que una església cristiana. És un espai on es pot gairebé *tocar* la proximitat del cel a la terra, de Déu a la humanitat. Les formes plàstiques construeixen un espai divers i pertorbador en el qual l'esperit reposa i alhora està alerta.

La mística ha estat convertida en forma i, per tant, la forma obre finestres cap al món diví, exactament com ho fan les icones. La Sagrada Família és una icona de tres dimensions. Cal que els qui la visiten puguin viure'n la dimensió interior, la que Gaudí va exterioritzar.

L'Església catòlica, de la qual Gaudí era fill, és la responsable de dur a terme les finalitats espirituals per a les quals el temple fou pensat i dissenyat. Joan Maragall, el poeta que va captar el caràcter profètic d'aquella construcció que despuntava entre els camps de la plana barcelonina, escrigué: «Al redós d'aquelles pedres ja miraculoses, s'hi congria un món nou: el món de la pau». La Sagrada Família és cridada a ser l'expressió d'un somni de pau, un camí que mena la humanitat al Déu de la pau que escampa el seu Esperit per tota la terra.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

13. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Sa 1,1-8 / Sl 115 / Mc 1,14-20]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumer-sind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.
14. ■ **Dimarts** [1Sa 1,9-20 / Sl: 1Sa 2,1.4-5.6-7.8 / Mc 1,21-28]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. v aC); santa Macrina.
15. ■ **Dimecres** [1Sa 3,1-10.19-20 / Sl 39 / Mc 1, 29-39]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi).
16. ■ **Dijous** [1Sa 4,1-11 / Sl 43 / Mc 1,40-45]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.
17. □ **Divendres** [1Sa 8,4-7.10-22a / Sl 88 / Mc 2,1-12]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.
18. ■ **Dissabte** [1Sa 9,1-4.10b.17-19;10,1a / Sl 20 / Mc 2,13-17]. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.
19. ■ **† Diumenge vinent**, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49,3.5-6 / Sl 39 / 1Co 1,1-3 / Jn 1,29-34]. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. iii); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.

EL BAPTISME DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / i seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà per tot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vénis a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.»

Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Así dice el Señor:

«Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, a quien prefiero. Sobre él he puesto mi espíritu, para que traiga el derecho a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, el pábilo vacilante no lo apagará. Promoverá fielmente el derecho, no vacilará ni se quebrará, hasta implantar el derecho en la tierra, y sus leyes que esperan las islas.

»Yo, el Señor, te he llamado con justicia, te he cogido de la mano, te he formado, y te he hecho alianza de un pueblo, luz de las naciones. Para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la prisión, y de la mazmorra a los que habitan en las tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo un grito unánime: «¡Gloria!» / El Señor se sienta por encima del agua-cero, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envio su palabra a los israelitas, anunciando la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, fue Jesús de Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?» Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Está bien que cumplamos así lo que Dios quiere.»

Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrió el cielo y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz del cielo que decía: «Este es mi hijo, el amado, mi predilecto.»

El bautismo del Señor. Pintura d'El Greco, Fundació Tavera (Toledo)

🔊 Aquesta imatge parla

COMENTARI

Baptisme de Jesús i justícia del Regne

La versió mateuana del baptisme de Jesús ofereix la resposta de Jesús a la resistència de Joan Baptista a batejar-lo. Són els primers mots de Jesús en l'Evangelí de Mateu i resulten veritablement paradigmàtics per a tot Mateu. Diu Jesús a Joan: «Convé que complim tota justícia». Tres mots molt significatius. Vegem-ho.

En primer lloc, el verb *complir*, en el sentit de realitzar amb plenitud, portar a la plena realització. És el mateix mot que emprarà Jesús més endavant, en el sermó de la muntanya, en parlar de «realitzar plenament» tota la llei (Mt 5,17). Mentre els deixebles *fan* o també *guarden* els manaments de la llei, Jesús els porta a la seva ple-

na realització. El que només es podia entreveure es fa plenament palès.

El segon mot utilitzat per Jesús és encara més significatiu. És el mot *justícia* que el text que llegim tradueix com «tot el que és bo de fer». Com es justifica aquesta traducció? Diguem d'entrada que el mot justícia és un mot central a Mateu. Apareix fins a set vegades, sempre en textos només mateuans (3,15; 5,6.10.20; 6,1.33; 21,32).

En principi el mot significa una exigència (jurídica) que cal complir. Però, si atenem al contingut en l'Evangelí de Mateu, no només es refereix a la llei, sinó més aviat al projecte de Déu que Jesús vol realitzar. Es tracta de realitzar plenament tot el que Déu ha planejat per al poble i per a la

humanitat. En el fons, és el projecte del Regne (Mt 6,33).

Ara bé, hi ha un tercer mot en l'expressió de Jesús: es tracta de realitzar plenament *tota* justícia. Per tant, no d'una justícia especial de Jesús sinó de «tot el que és just», «tot el que porta a la implantació del Regne». La justícia no singularitza Jesús sinó que Ell és el primer que la fa realitat. Però no solament en el baptisme, en tots els gestos i les paraules de la seva vida. Per això, la justícia del Regne (6,33) l'haurem de fer tots els seguidors de Jesús, però caldrà discernir-la i esbrinar-la, com Jesús en el baptisme. Tots hem de realitzar la justícia: són les obres del Regne.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Celebració Litúrgica i Espiritualitat

Finalitat de l'Àrea. Li escau de vetllar especialment la qualitat de les celebracions litúrgiques i la qualitat espiritual interior de cada cristià. L'objectiu, doncs, és acompanyar la qualitat de la pregària i de la celebració dels sagraments, especialment de l'eucaristia, i també incrementar i promocionar el culte en general i la participació popular en aquests actes, així com la pietat popular.

Organització i nombre d'entitats

Comprèn dues vessants:

- Una de caràcter més espiritual, en la qual hi són incloses dues delegacions i catorze associacions. Es reuneix unes cinc vegades a l'any.
- En l'altra, de caràcter més popular, hi són invitades a participar entitats diverses, algunes amb caràcter preferentment religiós i d'altres amb caràcter més aviat de participació i pietat popular. Es reuneix tres vegades a l'any.

Es pot considerar tan apostòlic i evangelitzador un camp com un altre, especialment a la llum del «Directori sobre la Pietat Popular i la Litúrgia, Principis i Orientacions».

Mn. Gerard Soler

Cicle de conferències:

«LA SAVIESA»

A càrrec del Sr. Lluís Sáez, sociòleg i professor d'ESADE

Dijous 16 de gener, a les 19.30 h, a l'IREL

Finalitza l'exposició «Màrtirs del segle XX»

El diumenge dia 8 de desembre, coincidint amb la festivitat de la Immaculada Concepció, el Sr. Bisbe va cloure l'exposició «Màrtirs del segle XX», instal·lada des del 4 d'octubre a la Catedral amb motiu de la beatificació de 95 màrtirs vinculats a la diòcesi de Lleida. Durant l'homilia de la missa que va precedir l'acte, el bisbe Joan es va referir a Maria com a portadora d'una vida nova, alhora que feia una comparança entre la seva figura i la d'Adam, quan Déu els pregunta qui són i on són. Mentre un es gira d'esquena, Maria respon ésser l'esclava del Senyor. Dues actituds que ens haurien de fer reflexionar. A continuació, el delegat de Patrimoni Artístic del Bisbat, Ximo Company, va tenir unes paraules referint-se als beats, demanant la seva intercessió per totes les famílies.

Pelegrinatge a Terra Santa

Un grup de feligresos lleidatans hem tingut l'oportunitat de visitar en pelegrinatge Terra Santa, en un viatge organitzat per la Confraria de Portants del Sant Crist de Sant Llorenç de Lleida i amb la col·laboració de l'IREL.

El guia que ens ha acompanyat en el viatge era de Betlem, catòlic, al qual estem molt agraïts per les seves explicacions dels llocs que hem visitat. De tot el nostre viatge de pelegrinatge a Terra Santa destaquem tres coses importants: haver visitat els Sants Llocs on va viure Nostre Senyor, haver renovat les promeses dels sagraments i haver celebrat l'Eucaristia tots els dies de la nostra estada.

José Jiménez

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

• Diumenge, 12 de gener:

—A les 11.30 h, cloenda del Cicle de Nadal a l'Auditori Enric Granados.

• Dissabte, 18 de gener:

—A les 19 h, Eucaristia a la parròquia de Bell-lloc, amb participació ecumènica.

• Diumenge, 19 de gener. Jornada de l'Immigrant:

—A les 10 h, Eucaristia al col·legi dels Maristes.
—A les 12 h, Eucaristia amb participació ecumènica a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat.

Joves a Taizé

Quinze alumnes del Col·legi Claver-Raimat, formant part d'un col·lectiu de 125 estudiants de centres educatius dels Jesuïtes de Catalunya, hem passat cinc dies a Taizé.

Marta Serrano, la directora de Pastoral del Col·legi Claver-Raimat explica que «Taizé ens ha ajudat a fer experiència de vida senzilla, molt més senzilla de la que vivim habitualment. També ens ha ajudat a fer-nos preguntes profundes, de vegades sense resposta. A Taizé, a més a més, hem fet silenci i hem pregat». Una de les joves, a punt de marxar de Taizé, va escriure: «Al principi em va costar una mica, l'Evangeli, la fe, Déu... tot era molt complicat. Però ara he decidit obrir la ment, anar a fons, no ser superficial. Venia buscant el que em faltava per ser feliç. Ara crec que ser feliç és fer feliços els altres.»

AYUDANDO A VIVIR

Una segunda promoción

En la Exhortación apostólica *Evangelii Gaudium*, el papa Francisco llama a los bautizados a vivir en un estado permanente de misión, recuperando la frescura original del Evangelio, encontrando nuevos caminos y métodos creativos y no dejando las cosas como están, sino procurando crecer pastoralmente con prudencia y audacia.

He encontrado especialmente brillante un principio que el Obispo de Roma proclama pidiendo trabajar con luces largas: dice que «el tiempo es superior al espacio» y que hay que trabajar a largo plazo, sin obsesionarse por resultados inmediatos. Invita a entregarse generosamente y a no desanimarse ante los posibles fracasos o los frutos escasos porque la fecundidad es muchas veces invisible, inalcanzable, y no siempre puede ser contabilizada.

En esta misma línea, cuando en la Iglesia de Lleida hemos hecho la opción de preparar a los llamados agentes de pastoral y animadores de la comunidad, tenemos muy presente que la evangelización a la que nos envía Jesús es una carrera de fondo con un componente vocacional que debe traducirse en disponibilidad para la Misión. Pero también

hace falta una formación esmerada que posibilite leer la vida desde la fe, ordinariamente proclamada, vivida y celebrada con otros: porque lo que hemos de transmitir de palabra y de obra es la fe de la Iglesia. Para este aprendizaje y experiencia, en un espacio comunitario y con la necesaria profundidad teológica y pastoral, tenemos en Lleida, desde hace más de 25 años, el inestimable servicio de nuestro Instituto de Ciencias Religiosas (IREL), un servicio que nunca agradeceremos lo suficiente.

Se precisa una buena preparación porque la evangelización —dice el papa Francisco— implica un camino de diálogo y colaboración con realidades políticas, sociales, religiosas y culturales. Pide evangelizadores capaces de abrirse a la acción del Espíritu y, con su fuerza, anunciar la novedad del Evangelio con audacia, en voz alta y en todo tiempo y lugar y, muchas veces, a contracorriente. Está claro que esto no se improvisa sino que pide formación. Como apunta la Exhortación a la que estamos haciendo referencia desde el principio, se trata de evangelizadores que recen y trabajen, cons-

cientes de que la misión que se nos encomienda es una pasión por Jesús y, al mismo tiempo, una pasión por los hermanos, sobre todo por los más necesitados. En nuestras relaciones humanas hay que dar razón de nuestra esperanza, pero siempre buscando el bien de los demás, la felicidad de los demás.

Como os comuniqué el pasado noviembre, hay un grupo de dieciséis personas que han hecho este camino durante un tiempo y, ahora, queremos iniciar una segunda promoción con personas que estén dispuestas a revitalizar su fe y ponerse al servicio de los hermanos, enviados por el Obispo. Como dice el Papa: «Si consigo ayudar a una sola persona a vivir mejor, eso ya justifica la entrega de mi vida.»

Confiemos en que nuestras comunidades parroquiales, delegaciones o movimientos presenten a alguno de sus miembros, tras el correspondiente discernimiento compartido.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737